

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoP/20/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7123204156
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kalináková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:7123204156.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kalinákovvej a členov senátu Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Zuzany Biščákovvej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: U. M., X.. X.X.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny F., dieťa rodičov: matka B. L., X.. XX.X.XXXX, V. L. Y. F., L. XX, a otec K. M., X.. X.X.XXXX, V. L. F., V.. R. XX, v konaní o zníženie výživného, odvolaní otca proti rozsudku Mestského súdu Košice sp.zn. 41P/11/2023 zo dňa 14.11.2024 takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je zníženie výživného.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Mestský súd Košice ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom návrh otca zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

3. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 62 ods. 1-5, § 63, § 75, § 78 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), § 121 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

4. Súd má za to, že odôvodnené potreby mal. dieťaťa sa od poslednej úpravy výživného v máji 2021 neznížili, naopak, dieťa je staršie, na G. R. B. školy. Matka má taktiež vyššie výdavky v súvislosti s nákladmi na domácnosť, pre svoj zhoršený zdravotný stav si hľadá menej náročnejšie zamestnanie, poberá podporu v nezamestnanosti, predtým riadne pracovala od začiatku konania. Otec si neplní riadne svoju vyživovaciu povinnosť. Otec požiadal o zníženie výživného z dôvodu, že od apríla 2023 nastúpil na výkon trestu odňatia slobody za zabitie svojej družky, a preto nebude mať možnosť pracovať a platiť výživné. Súd v tejto súvislosti konštatoval, že skutočnosť, že otec je vo výkone trestu odňatia slobody v žiadnom prípade neznačí automaticky dôvod na zníženie výživného, preto súd dospel k záveru, že otec svojím konaním zapríčinil, že sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody až do 5.8.2026. Navyše otec pracuje vo výkone trestu, aj keď s nízkym príjmom. Okrem toho súd prihliadal aj na to, že predtým otec pracoval ako S. v X., kedy jeho potenciálny príjem by mohol byť aj vo výške okolo 2.500 eur v hrubom. Matka sa podieľa na výžive maloletej svojou osobnou starostlivosťou, otec sa s dieťaťom stretáva iba

sporadicky, raz za dlhý čas sa s maloletou stretne (aj keď si pravidelne telefonujú), preto nemôže byť celá starostlivosť aj z finančného hľadiska ponechaná iba na matke. Súd v danom prípade nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by znížil výživné, preto návrh zamietol.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

III. Obsah odvolania otca a vyjadrení k odvolaniu

6. V zákonom stanovenej lehote podal voči rozsudku odvolanie otec maloletej, ktoré odôvodnil tým, že sa súd nezaoberal dostatočne jeho argumentmi a jednostranne ich zamietol. Namietal, že súd neuviedol v odôvodnení, akým spôsobom má mať otec k dispozícii 200 eur mesačne na výživné pri príjme menej ako 100 eur v čistom. Už pred nástupom na výkon trestu bol evidovaný na úrade práce a bez stáleho príjmu. Tvrdenia súdu o jeho príjme v zahraničí sú postavené len na dohadoch, nie je možné, aby súd vypočítal jeho príjem na základe inzerátov v inej krajine, keď jeho príjem zďaleka nedosahoval sumu 2.500 eur. Úspory zo zahraničia použil na doplatenie výživného a ďalšími úsporami už nedisponuje. Ďalej súd odignoroval jeho žiadosť o prešetrenie zdravotného stavu dcéry a tým pádom aj výpočet jej výdavkov. Otec nemá možnosť zvýšiť si príjem, ani odpredať majetok, keďže žiaden nevládni. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok.

7. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca zdôraznil, že napadnutý rozsudok je v súlade s najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Zdôraznil, že ide o dieťa s ťažkým zdravotným postihnutím, čo predpokladá zvýšené výdavky na maloletú zo strany matky a zníženie výšky vyživovacej povinnosti zo strany otca by vážnym spôsobom narušilo kvalitu psychického a fyzického vývinu maloletej.

8. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že pokiaľ ide o výživné na maloletú, tak zo strany otca je jej vyplácaných 54,49 eura z výkonu trestu odňatia slobody a zvyšok jej dopláca úrad práce, sociálnych vecí a rodiny vo výške 145,21 eura. Poukázala na to, že je nemožné, aby základné potreby maloletej zvládala na úkor svojich možností, nakoľko všetko išlo hore. Akonáhle otca prepustia, môže sa opäť zamestnať a môže svoje dlhy voči štátu splácať. Svojou vinou prišiel o príjem, sám sa dostal do väzenia a vlastnou vinou a pre svoj problém s alkoholom neúmyselne zabil svoju partnerku. Maloletá, ani matka nemôže za to, že otec spáchal tento čin. Poukázala na svoj zdravotný stav, krváca do žalúdka, má vredy, polypy na žalúdku a dvanástorníku. Napriek zdravotným problémom, aspoň formou brigády sa snaží niečo zarobiť a otec ako zdravý chlap hľadá spôsoby, ako výživné neplatiť. Dcéra bude mať X. R. J., čo takisto znamená ďalšie výdavky.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d), g) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP.

10. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav vecí, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 191 CSP vyhodnotil dôkazy, pričom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Jeho skutkové a právne závery zjavne nie sú svojvoľné, neudržateľné a ani neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

11. V kontexte uplatnených odvolacích námietok otca vyjadrujúcich nesúhlas so skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu jeho návrhu na zníženie výživného,

skúmal odvolací súd primeranosť naposledy určenej sumy vyživovacej povinnosti otca v nadväznosti na jeho možnosti a schopnosti. V nasledujúcom rozsahu odvolací súd pri prieskume vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia skúmal primeranosť určeného výživného s ohľadom na zákonné kritéria predpokladané ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. V jeho zmysle by výživné malo reflektovať odôvodnené potreby dieťaťa, tiež možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného rodiča.

12. Podľa názoru odvolacieho súdu skutkové závery ohľadne pomerov otca ako osoby povinnej z plnenia výživného, ako aj odôvodnených potrieb maloletej a z toho vyplývajúcich možností a schopností platiť výživné v súdom určenej výške obstoja, čo znamená, že správne súd prvej inštancie zamietol návrh na zníženie výživného. Vyhodnotil všetky zákonné kritéria rozhodné pre stanovenie správneho rozsahu výživného z jeho strany a svoje rozhodnutie aj náležite v zmysle § 220 ods. 2 CSP odôvodnil. Keďže sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 387 ods. 2 CSP dodáva:

13. Zo skutočného stavu zisteného súdom prvej inštancie vyplýva, že maloletá U. bola rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 11P/38/2016 z 14.2.2017 zverená do starostlivosti matky. Naposledy bola vyživovacia povinnosť otca voči maloletej upravená rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 41P/28/2019 z 27.5.2021, ktorým súd zvýšil výživné na sumu 200 eur mesačne. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/283/2021 z 31.5.2022. V čase poslednej úpravy otec pracoval v X. a mal príjem cca 1.500-1.600 eur netto mesačne, maloletá U. bola od septembra XXXX žiačkou B. školy, s diagnostikovanými rôznymi ochoreniami a priznaným 50 % ZŤP, matka mala minimálny príjem, pracovala v potravinách na dohodu a žila aj s dcérou so svojimi rodičmi. Otec je v súčasnosti v Ú. J., vo výkone trestu odňatia slobody od 5.4.2023 do 5.8.2026 na základe rozhodnutia Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 5T/10/2023. Z rozsudku Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 5T/10/2023 zo dňa 5.4.2023, vyplýva, že otec mal. U. je vinný že dňa XX.X.XXXX v čase okolo 21.30 hod. v obci L., S. F. - S., v obytnom bloku č. XXX v byte na Y. J. po predchádzajúcej hádke fyzicky napadol svoju družku R. R., a to tak, že ju jedenkrát silnou intenzitou otvorenou dlaňou udrel do oblasti tváre, na základe čoho spadla na zem a udrela si zadnú časť hlavy o betónovú dlažbu, čím došlo k opuchu mozgu ťažkého stupňa pri vnútrolebečnom krvácaní a pomliaždeniu mozgu, ktorý dňa XX.X.XXXX v ranných hodinách zapríčinil smrť poškodenej. Teda v úmysle ublížiť na zdraví inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a čin spáchal na chránenej osobe, preto teda bol odsúdený na nepodmienečný trest vo výmere 3 roky a 4 mesiace. Otec vo výkone trestu odňatia slobody pracuje a jeho príjem za obdobie od 11/2023 do 10/2024 predstavoval sumu 625,55 eur, čo je cca 48 eur mesačne v priemere. Za obdobie od 06/2023 do 10/2023 zarobil 80,15 eur, od marca do mája 2023 a od augusta do septembra 2023 otec nepracoval, teda nemal príjem. Pred nástupom na výkon trestu odňatia slobody otec pracoval ako S. v X., pričom nepreukázal, aký príjem dosahoval. V E. XXXX matke zomrela jej matka, s ktorou bývali v spoločnej domácnosti, teda ubudol im jeden príjem v domácnosti, otec je dôchodca a aj s matkou jej finančne vypomáhali. Matka pracovala v spoločnosti C. Y. R.. R..K..S.. od 16.10.2021 do 16.4.2024 ako J. Č. S. s priemerným mesačným príjmom netto za rok 2023 vo výške 1.024 eur a v roku 2024 za 4 mesiace v priemere 680 eur. Od júna 2024 do augusta 2024 pracovala v spoločnosti H. C. R.. R..K..S., priemerný mesačný príjem za toto obdobie bol 806,63 eur netto. Od 1.9.2024 je v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nakoľko pre zdravotné dôvody musela ukončiť zamestnanie a výhodnejšie finančne bolo pre ňu sa zaevidovať do evidencie uchádzačov o zamestnanie, teda ukončiť pracovný pomer, nakoľko nemocenské, ak by bola PN, by poberala v nižšej sume, okolo 500 eur a tiež iba pol roka by mala naň nárok. Dávku bude mať nárok poberať do 16.1.2025 vo výške 21,34265 eur na deň (za september 2024 dostala sumu 640,30 eur). Poberá prídavok na maloletú vo výške 60 eur mesačne.

14. Pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Relevantné pre rozhodnutie o podanom návrhu na zvýšenie výživného je nielen to, či sa výrazne zmenili okolnosti na strane oprávneného, ale aj na strane povinného rodiča, ktoré boli podkladom pre predchádzajúce rozhodnutie o výživnom.

15. Odvolací súd sa stotožnil aj so záverom súdu prvej inštancie, že na strane mal. dieťaťa nenastala taká podstatná zmena, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Naopak, v čase rozhodovania súdu bola maloletá Ž. X. K. X. B., teda už na G. R. (v čase podania návrhu bola v X. K. X. B.), je sledovaná u alergológa, je ZŤP, trpí epilepsiou, autoimunitným ochorením najvyššieho stupňa, má atopický ekzém, s čím súvisia zvýšené finančné náklady, jej zdravotný stav si naďalej vyžaduje zvýšenú starostlivosť zo strany matky. Aj bez detailného preukazovania nákladov je nepochybné, že matka musí mal. dcéru zabezpečovať v celom rozsahu stravovanie, ubytovanie, veci bežnej potreby (najmä osobnej hygieny), nevyhnutné školské potreby, obvyklé presuny v rámci mesta, voľnočasové aktivity, ako aj výdavky v súvislosti so zhoršeným zdravotným stavom mal. dcéry. S uvedenými argumentami súdu sa odvolací súd stotožňuje. V zmysle zaužívanej rozhodovacej činnosti súdov v oblasti výživného už samotný nástup mal. detí do zariadenia predškolskej dochádzky, či postupný prechod na dochádzku na základnú školu, strednú školu a potom na vysokú školu znamená vznik výdavkov, ktoré spravodlivo odôvodňujú zaoberať sa výškou výživného. S ohľadom na rovnocenné postavenie rodičov, čo do plnenia vyživovacej povinnosti, na takto zvýšených výdavkoch mal. detí by sa mali podieľať obidvaja rodičia.

16. Odvolací súd zdôrazňuje, že osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečuje výlučne matka, otec matke nevytvára žiaden priestor, kedy by s dcérou trávil plnohodnotne čas, počas ktorého by matka mala možnosť navýšiť si čiastočne svoj príjem pracovnou činnosťou. Z vykonaného dokazovania tiež vyplýva, že otec dcéru neposkytuje žiadnu osobnú starostlivosť, nestretáva sa s ňou, nemá žiadne výdavky spojené s nákupom hračiek, liekov, zdravotníckych pomôcok. Pri určení výživného je potrebné zohľadniť uvedenú skutočnosť. Jedným zo zákonných kritérií, na ktoré súd pri určení výšky výživného prihliada, je miera výkonu osobnej starostlivosti o dieťa (§ 62, ods. 4 Zákona o rodine). Za formu výkonu osobnej starostlivosti je potrebné považovať styk otca s dieťaťom. V prejednanom prípade však otec nezabezpečuje starostlivosť o dieťa v žiadnom rozsahu. Súdom naposledy určené výživné preto odvolací súd prihliadnuc na mieru nulového výkonu osobnej starostlivosti otca a tiež zdravotný stav maloletej dcéry považuje za spravodlivú.

17. Odôvodnené potreby maloletej boli matkou v konaní vyčíslené (bod 10. napadnutého rozhodnutia), správne si súd prvej inštancie osvojil skutkové tvrdenia matky ohľadom výdavkov maloletej. Odvolací súd predpokladá výdavky pohybujúce sa na úrovni cca 300-400 eur mesačne na dieťa, ak k tomu pripočítame výdavky matky na ubytovanie, stravu, zdravotnú starostlivosť a ostatné nepravidelné výdaje, je zrejmé, že znížením vyživovacej povinnosti súdom mesačne mieni otec de facto preniesť vyživovaciu povinnosť v prevažnej miere na matku, a to aj napriek tomu, že sa o maloletú stará výlučne sama. Odvolací súd v súčasnej spoločenskej situácii charakteristickej výraznou infláciou a výrazným nárastom cien základných potravín dôvodne očakáva, že výživné určené súdom zo strany otca bude z veľkej časti spotrebované práve na stravné. Matkou prezentované výdavky na zabezpečovanie výživy mal. dcéry nevybočujú z rámca potrieb iných detí na rovnakom vekovom stupni, preto o ich výške nemal pochybnosti ani odvolací súd a neprevyšuje odôvodnené potreby mal. dieťaťa.

18. Z uvedených dôvodov nie sú odôvodnené potreby maloletej tým kritériom, ktoré by malo dôvodit' znížiť vyživovaciu povinnosť otca. Je nepochybné, že výživné naposledy určené súdom v sume 200 eur mesačne na mal. U. v prepočte 6,66 eura na deň (200/30 dní) je pri aktuálnych cenách nevyhnutných výdavkov maloletej na bývanie, potraviny, drogériu, oblečenie a obuv, lieky, školné, školské potreby primerané do takej miery, že nie je potrebné ani podrobne dokazovať existenciu a výšku týchto výdavkov.

19. Podaným odvolaním otec maloletej prejavil subjektívnu nespokojnosť so zamietnutím jeho návrhu na zníženie výživného, a teda s naposledy určenou výškou výživného, ktorá nezodpovedá jeho možnostiam a schopnostiam, namieta, že jeho schopnosti a možnosti mu neumožňujú platiť výživné súdom určené, namieta neprimerane vysoké výživné určené súdom prvej inštancie vzhľadom na jeho schopnosti a možnosti, keďže vykonáva trest odňatia slobody. V rámci zisťovania skutočného stavu veci sa súd prvej inštancie správne zamerl a vyhodnocoval aj otázku potenciality príjmu otca (bod 16. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia).

20. Pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe súd neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potencialných príjmov, to znamená príjmov, ktoré povinný (potentialne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Tento princíp sa uplatňuje aj vtedy, keď povinný

svojím konaním berie na seba neprimerané majetkové riziká zahŕňajúce aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu, príp. vedie až k strate jeho príjmu a tým aj k strate možností platiť výživné. Na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného. Princíp potenciality príjmov je inštitútom výrazne ochraňujúcim záujmy oprávneného, zákon umožňuje hodnotiť nielen životné okolnosti a pomery povinného, ktoré sú reálne dané, ale aj tie, ktoré by za určitých podmienok mohli existovať. Dôvody sú v existenčnom charaktere výživného a potrebe zabrániť povinnému, aby svojim konaním znižoval jeho rozsah. V rámci výpočtu zákon uvádza vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania, zárobku a majetkového prospechu. Potencialita príjmov znamená v reálnom použití v súlade s právnou normou situáciu, keď povinný nevyvíja dostatočnú aktivitu k tomu, aby svoje maloleté dieťa zabezpečil, aby maloleté dieťa malo uspokojené základné potreby, ktoré súvisia s jeho výživou a aj potreby, ktoré nie sú základné, ktoré sú nad rámec, ale súvisia s uspokojovaním možností, ktoré prináležia veku a potrebám maloletého dieťaťa. Potencialita teda znamená de facto, že povinný môže v daných podmienkach dosahovať zvýšený príjem než deklaruje v rozhodnom období.

21. Je nepochybné, že odvolateľ o možnosť dosahovať výživnému zodpovedajúci príjem prišiel v dôsledku páchanej trestnej činnosti. Otec je toho času v Ú. J., vo výkone trestu odňatia slobody od 5.4.2023 do 5.8.2026 na základe rozhodnutia Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 5T/10/2023. Z rozsudku Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 5T/10/2023 zo dňa 5.4.2023 vyplýva, že otec maloletej je vinný, že dňa XX.X.XXXX v čase okolo 21.30 hod. v obci L., S. F. - S., v obytnom bloku č. XXX v byte na Y. J. po predchádzajúcej hádke fyzicky napadol svoju družku R. R., a to tak, že ju jedenkrát silnou intenzitou otvorenou dlaňou udrel do oblasti tváre, na základe čoho spadla na zem a udrela si zadnú časť hlavy o betónovú dlažbu, čím došlo k opuchu mozgu ťažkého stupňa pri vnútrolebečnom krvácaní a pomliaždeniu mozgu, ktorý dňa XX.X.XXXX v ranných hodinách zapríčinil smrť poškodennej. Teda v úmysle ublížiť na zdraví inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a čin spáchal na chránenej osobe, preto teda bol odsúdený na nepodmienečný trest vo výmere 3 roky a 4 mesiace.

22. Súd prvej inštancie správne pristúpil k rozboru príjmu výživou povinnej osoby - otca a svoj postup aj presvedčivo vysvetlil. Opísané východiská v plnom rozsahu opodstatňujú záver, že možnosti a schopnosti otca vzhľadom na skutočnosti, v ktorých má pôvod (páchanie trestnej činnosti a s ňou spojený výkon trestu), požadovanú zmenu stanoveného výživného neodôvodňujú. Tento stav nemá pôvod v objektívnych, nezávisle od konania otca vzniknutých okolnostiach (opak z vykonaného dokazovania nevyplýval), čo nemôže byť vykladané a hodnotené v neprospech výživou oprávnenej osoby - nepľnoletej dcéry. Niet teda objektívneho preukázaného dôvodu indikujúcemu k odlišnému posúdeniu tejto skutočnosti (schopnosti a možnosti otca). Pokiaľ sa otec maloletej U. zbavil možnosti dosahovať pravidelný príjem tým, že spáchal trestný čin, za ktorý bol právoplatne odsúdený, správne súd prvej inštancie na tieto okolnosti vo vzťahu k zákonným podmienkam uvedeným v § 75 ods. 1 Zákona o rodine neprihliadal. Táto skutočnosť nemôže byť na ujmu dieťaťa v podobe zníženia vyživovacej povinnosti otca, navyše ide o dieťa, ktoré má zhoršený zdravotný stav, keďže si uvedenú situáciu otec zapríčinil jednoznačne sám dopustením sa protiprávneho konania. Uvedeným by nedôvodne bola jej znášaním v plnom rozsahu zaťažaná matka napriek tomu, že táto si ju dobrovoľne plní. Vyživovacia povinnosť je prvoradá povinnosť každého rodiča a túto si rodič musí plniť aj na úkor svojich osobných potrieb.

23. Vyhodnotením uvedených skutočností nemožno vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie nič vytknúť. Tento vo svetle správnych teoretických východísk aplikovaných na zistený skutočný stav dôvodne posúdil, že nie sú splnené zákonné predpoklady pre otcom požadované zníženie výživného a neindikuje k takémuto záveru ani obsah podaného odvolania. Súd prvej inštancie správne neprihliadal len na aktuálne reálne dosahovaný príjem otca, ale vo svetle princípu tzv. potenciality príjmu otca vychádzal zo schopností a možností otca, o ktoré sa otec v dôsledku spáchania trestnej činnosti pripravil. Odvolacie námietky otca tak nebolo možné vyhodnotiť inak, ako nespôsobilé privodiť v prospech neho priaznivejšie rozhodnutie.

24. Vo vzťahu k pomerom matky odvolací súd poukazuje na to, že zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov neznamená mechanickú rovnosť. Odvolací súd reflektuje pomery matky (bod č. 9., 16. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia), je však zrejmé, že matka poskytuje maloletej dcére osobnú starostlivosť, vedie spoločnú domácnosť, obstaráva činnosti dennej potreby, maloletej varí, perie, pomáha s prípravou do školy a pod., čím si de facto plní vyživovaciu povinnosť voči maloletej aj touto

formou a vyživovaciú povinnosť si plní dobrovoľne. Zároveň uhrádza všetky výdavky spojené s chodom domácnosti, členom ktorej je aj maloletá dcéra. Podľa názoru odvolacieho súdu je v rozpore s dobrými mravmi, aby matka, ktorá zabezpečuje osobnú starostlivosť, uhrádzala všetky výdavky maloletej dcéry spojené s jej starostlivosťou, a otec ospravedlňoval svoju neschopnosť pracovať výkonom trestu odňatia slobody, ktorý si privodil sám trestnou činnosťou. Matka zabezpečuje starostlivosť o dieťa na pokraji svojich finančných možností, keďže jej príjem je nízky. Od matky nie je možné spravodlivo požadovať, aby suplovala vyživovaciú povinnosť otca. Odvolací súd teda k uvedenému konštatuje, že práca a osobná starostlivosť, ktorú jeden z rodičov (v tomto prípade matka) vynakladá na dieťa, tvorí materiálne hodnoty zodpovedajúce príspevku druhého rodiča, ktorý ich poskytuje v peniazoch a uspokojovanie potrieb dieťaťa touto formou vyvažuje platby druhého rodiča (v tomto prípade otca).

25. Odvolací návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti považoval odvolací súd za rozporný s najlepším záujmom maloletej, ohrozujúci riadne uspokojovanie jej odôvodnených potrieb a zostrenú nevyváženosť v plnení si rodičovských povinností k maloletemu dieťaťu. Navyše, odvolací súd nemôže opomenúť zrejmy postoj otca k svojej dcére a k svojim rodičovským povinnostiam.

26. Odvolacie námietky otca teda nespochybnili vecnú správnosť rozsudku. Preto za daného stavu odvolací súd potvrdil rozsudok ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd zároveň nevzhladal dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle § 55 CMP.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletemu, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).